

הוּא נְצִיָּה חַמְדָה

"וְאֵת לְזַהֲרָה", וְאֵת אֶכְדוֹת הַדָּרָר "עִמָּנָה"- נְקֻבָּת בָּעֵל

שבט חג משפטות - ארבעת המינים

"ולקחTEM לְכֶם... פָּרִי עַז הַדָּר כְּפַת תְּמָרִים וענף עַז עֲבָת ועֲרֵבִי נְחַלִּי" (ויקרא כג, מ)

גאווה רבה. לפני היכלון יש גבה רוח. נמצא שהגאווה של האדם בהתנסחותו והתפארתו מביאה אותו למפללה ולהשפה.

מסופר כי באחד הקרים הסמוכים למצו' בז' ח' שוטר, רע מעליים ושונא יהודים מובהק. כל פעם שהיה פוגש יהוד', היה מכח אותו או מטייל עלייו קנד. יומ אחד פשטה השמורה כי השוטר עומד להתמנה למושל המחזון.

בצער להם, שלחו אנשי הכהר משלחת לבעש"ט
וביקשו מהם להעביר את רוע הגזירה. הצדיק
אמר כי זה יהיה קשה מכיוון ששורה של עשי ניצבת
לימינו. מספר ימים לאחר מכן התקיימו במאיז'בוז'
היריד השנתי הגדול שלו נחרו אנשים רבים.
הבעש"ט הקדוש יצא לברך את היהודים שהגיעו
ליריד.

לפתחו נראה אותו שוטר שחוץ רוכב על סוס. הוא התקרב לבעש"ט הקדוש והצליף בו. בנס פגע רק בכובעו של הצדיק. הבעש"ט הקדוש שמח ואמר: "פניתי לבורא עולם ואמרתי כי אף אם נגזר עליו להיות שר ומנהיג, הרי כבר עתה הוא מתנהג כמלך. מודיעו להעלותנו עוד?"

טענתי התקבלה בשםיהם ואמרו: "רשע זה,
קייף את גודלו בגאוותו". לא חלפו ימים
אחדים ואנשי הכהר התבשו כי מניין של
השוטר הרשע למושל בוטל.

ברכת שבת שלום וחג שמח
הרב אליהו חיימ פנחס שילט"א
חבר הרכבות המקומית מבשרת ציון

כתב בטורה הקדושה: "ולקחتم לכם... פר' עז
הדר פות תמים וענף עז עבת וערבי נחל
שמחמתם לפני ה' שבעת ימים" (ויקרא ג, מ)

אנחנו אוגדים את הלולב עם הצד והערכה
ומברכים: "על נטילת לולב". אנחנו צריכים
להבין: באתרוג יש גם טעם וגם ריח. הוא נכון
אנשים שיש בהם גם תורה וגם מעשים טובים.
לעומת זאת, בלולב, הצד ובurbaba יש
חסרונות. לולב- יש בו טעם ואין בו ריח. הוא
רומץ לתלמידי חכמים שיש בהם תורה, אבל
אין זוכים להרכות בעמשים טובים.

הבדש - ריחו נודף למרחוקים, אבל אין בו טעם. הוא רמז לאנשים שיש בהם מעשים טובים, אבל לא זכו להיות תלמידי חכמים. ערבה - אין בה לא טעם ולא ריח. היא רמזת לאנשים שלא זכו לתורה וגם לא זכו למעשים טובים.

אם כן לכואורה, היה עליו לברך: "על נטילת אתרוג", מכיוון שהוא מושלם מכל הבחינות. וכך לכלל הפחות לברך: "על ארבעת המינים". מודיע אם כן אופנתו מרביה "על גווילת לולר"?

כידועו אתרוג רומץ לראשי תיבות- "אל תבזני רגאל גאה" (תהלים לו, יב). אדם שחש שהוא מושלם ואנשים מסביבו אינם יכולים לעזור לו, עלול להתרחק מחברת אנשים.

הarterog הוא אכן מושלם. יש לו הדר: גם טעם
גם ריח. אבל הוא לא מוקן שיAGEDO אותו עם
האחר, עם אנשים שיש להם חסכנות. מכיוון
שהוא מושלם, הוא לא רוצה להיות בקשרתם.

המלך שלמה, החכם מכל אדם כתב: "לפנִי
שבר גאון, ולפנִי כשלון גבה רוח" (משלי טז, יח).
הגאווה היא אם כל חטא. לפני שבר (אסון) יש

ראשון, פרנסת טובה ובריאות איתנה
אליהו נזרי בן ימנה וגלית בת מסודִי

הצלחת ולרפואת אברהם גורגי בן דליה אפרת
ובב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת ובב"ב

ע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחה בnaluka צ"ל

הצלחה בגו"ר

ישתפרק ריאיל בן טביה
שםומאל אימן בן אסתר זר' שגית בת רות'
מאריא יושאלן בן רחל ברכה- ליוציא יהושע סומך ובר' גלית בת מסדי'
ויהודה איהה בן רחל ברכה ארין שנשואה
רונן אהרונה וב' קסיר אפרם וב' רחל ברכה בת פדילה דליה משפטנית
נסם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סיון וב' יוסוף לאירן בן דליה אפרת' הצלחה בכל העניינים
שלמה והנני דוד וגבר' איהה שרה לוי וב' ימש' כדורי אקבלי יוסוף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דווייטש וב' ב

דיזוג הגון וכשר במהרה

אוון חמיין בן אלן אסטור רונית בת סמ' תרצה בטיהה בת ימינה יינט יוסף בן רוחמן אילן בן ג'לייאט יפית שרה בת ג'י' דרור בן סופיה דוד עמרם בת יוז'ין מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליסטר טליה עדן אסתרה בת שלומית נעם בן שרית שיריה יונגה בת שלומית שעמנע בן שלומיות אנהל חביבה בת שלומית אוון בן נעם ששושנה סיירה בת סולבה מיטל בת שלומית סין ברקה בת אלן אסטור אמרת אברבנאל גוֹגִי בְּדַלְיָה אֲרָתָת

זרע קודש בר קיימא

אליהו זעיר בן מ	בת מסודין
שמעאל אימן בן אסתור	הה בת רוחמה
רחל מרירם בת יהודא	רבת אסתר
משה נחוכש בן נ	בת עדל טוב
ואנוארית בת שושן	ליד בר שרה
dagiyah בת בת שושן	ה בת פניה
נתנאל בן ג'י	בן סופיה

רִפּוֹאָה שְׁלָמָה	מַאיָּר יִשְׂרָאֵל גֵן רָחֵל בָּכָה יִצְחָק בֶן עֲזָרָה יְמִינָה נִזְרִיר בַת סְטָה בְּרִיאֹת וְאִרְקֹות יִמְעָדָה מְרֻדְלִי נִזְרִיר בַת פְּרָחָה בְּרִיאֹת וְאִרְקֹות יִמְעָדָה
דְּלִיאָה אֲפָרָת בַת עֲנִיעָה	מַאיָּה בַת עֲדִי סְמִיכָה בַת סְולִיקָה אוֹנוֹ בַן אַסְטוֹר גַּעַם בַת רְרָה גַּעַם יִצְחָק בֶן רָחֵל בָּכָה שִׁירָה שִׁילָת בַת תָּמָר חִיה לְבָאִי יִשְׂאָלָן בֶן מְרוֹהָה מְרוֹהָה בַת רְחוּבָה בָּכָה יְהִוָּדָה אֲרִיה בַן רָחֵל בָּכָה יְהִיָּה בַת שְׁרָה-הַצְלָה וּפְרָאָה מְשָׁה בֶן דִּימָה
אַסְטוֹר בַת סְולִיקָה	עִינָת בַת רָחֵל בָּכָה רְפָאָלָלָה מְשָׁה בַת רְחוּבָה רָחֵל בָּכָה בַת פְּדִילָה דְלִיאָה רְגִינָת בַת סְבִירָה יִצְחָק בֶן חָנוֹן
נִזְרִיר בַת כְּרִיבָה	רְפָאָלָלָה בַת רְחוּבָה יְהִוָּדָה לִיבָה בַן אַסְטוֹר מְלָכָה יְהִוָּדָה אֲסֹטָר בַת שְׁרָה-הַצְלָה יְהִיָּה אֲסֹטָר בַת חִיה
נִזְרִיר בַת כְּרִיבָה	רְפָאָלָלָה בַת רְחוּבָה יְהִוָּדָה לִיבָה בַן אַסְטוֹר מְלָכָה יְהִיָּה אֲסֹטָר בַת שְׁרָה-הַצְלָה יְהִיָּה אֲסֹטָר בַת חִיה

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לנוריאל בן אסתר לרפואה שלימה

לרפואה שלימה לאירוע חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן אריס ונילול אוכזם פרעם באללה

שואל ותשובות בהלכה – הושענא רבָה

? ערך :

! מפנה :

מה מקור השם 'הושענא רבָה'?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחיי שליט"א:

הושענא רבָה הוא כינוי של היום השבעי והאחרון של חג המועד סוכות. יש מספר רמזים לשם 'הושענא רבָה':
א. מכיוון שב חג הסוכות נידונים על המים, וחיתום הדין הוא ביום האחרון של סוכות. מכיוון שח"י האדם וכל העולם תלויים במים, מרבים ביום זה בתפילה ובתשובה. וכן מובא בזוהר הקדוש כי למרות שazar הדין נחתם ביום היכפורים, ההוראה לבצע את גזר הדין בפועל ניתנת רק ב'הושענא רבָה'. ביום זה נקבעות הפתקאות של גזר הדין ונינתנות ביד השלוחים היוצאים מבית הדין של מעלה. הם מביאים אותו לכל המלאכים הממוניים על הוצאה הדין לפועל, וכן נכוון לחזור בתשובה ביום זה. מקורות: זוהר ח"ג לא, ב. (ויש לדעת, שגם לאחר כתיבת הפטקה ביום זה, עדין לא ניתנת רשות לבצע את הדין עד סיום שמיינן עצרת)

ב. יומם זה הוא היום ה-51 מראש חדש אלול (51 בגימ"ל עולה נא).

ג. יומם זה הוא היום ה-26 מברית העולם, כמוין שם היה שנקרא שם רבָה.

ד. ביום זה אומרים הרבה פיוטי הושענות.

התחשבות בחולת

עד כמה רבותינו התחשבו ברגשות החולת. זאת לא ניתן לתאר ולשער. להלן סיפור מופלא על התחשבותו של מן הרב ישראלי מאיר הכהן מראדין (ה'ח'פץ חיים' ז"ע). במלחמת העולם הראשונה גלו מן ה'ח'פץ חיים' זצוק"ל וישיבתו מראדין אל העיר סנאווסק שבروسיה. לקרהת חג הסוכות לא היו ארבעת המינים ליודוי המקום.

אחד מהאנשים שמר על האתרוג והלולב שלו מחייב סוכות שעבר והוא נתן אותם ל'ח'פץ חיים'. הצדיק נטל אותם וקיים את המצווה, אך למרבה הפלא לא נענו אותם. כשהתהו מקרובי מדוע, השיב: "כל שנה זוכים עמר בית-ישראל להשיג את ארבעת המינים והם מנענעים אותם".

"אולם עכשוו, בגלל המלחמה נוצר מחסור, ולא ניתן להשיג את ארבעת המינים עמר בית ישראל לא זוכים לנענע את ארבעת המינים. אם הם יראו אותי מנענע, הם עלולים להצטער, על שם לא זכו. **עלינו לזכור, כי האיסור לצער את החולת הוא מדורייתא, ואילו הנגענים של ארבעת המינים הם מנהג בלבד. יתרות על מנהג הנגענים, כדי שלא יגרום חלילה לחילישות הדעת למשהו".**

ויתור ושכרו

עד כמה עליינו להפנים את המסר, כי מוויתור לא מפסידים לעולם! בכך שלעתים קשה לנו לוותר. היצר הפנימי שלנו מנסה לשכנע אותנו שלא לוותר: "לא צריך להיות פריארים. הרי זה מגיע לנו!". להלן סיפור מופלא, שמלמד אותנו על מעלה היותר. הסיפור התרחש לפני חג הסוכות בבניין ברוחוב פוברסקי.

השכן בקומת הרכבת ביקש להוסיף לדירה שלו מרופסת סוכה. אבל לא היה שום מקום, שאפשר להוציא מרופסת מבלתי שזה יגעה במרופסת של הקומות התחתונות. אז, כמובן, הם לא יכולים לבנות סוכה במרופסת שלהם. אחד השכנים מהקומה הראשונה ריחם על השכן בקומת הרכבת. הוא חשב לעצמו, האם בכל פעם שהוא בסוכה ויגלה, ששכח להביא דבר מה מהבית, יהיה עליו לעלות ארבע קומות?

הוא פנה אליו ואמר שהוא הסכים שיוציא מרופסת סוכה מעליו. השכן בקומת הרכבת היה אסור תודה. הוא שאל: "איזה תבנה את הסוכה שלך? – "בנייה מאחוריו הבניין. אני אצטרך לעלות רק קומה אחת כדי להביא דברים מהבית. לא נוראי!". השכן בירך אותו בכל מייל דמייט. ואכן כך היה. השכן בקומת הבניין הראשונה בנה סוכה מאחוריו הבניין. אומנם חסרה לו הנוחות, אבל החסד שעשה עם השכן מהקומה הרכבית – לא יסולא בפז!

המוויתר לא מפסיד לעולם! בחול-המועד של אותה שנה היה רוחות עזות וגשמיים חזקים. כתוצאה לכך, פלטה ענקית שהיתה בקומת השלישית נפלת ישר... לקומת הראשונה של השכן שייתר והתרסקה בקולן קולות. כששמעו את הרעש, עלה השכן מהסוכה לקומה הראשונה וראה את גודל הנס! אין ספק, שגם הסוכה הייתה בקומת הראשונה, ומישחו היה יושב בה, הוא היה נפצע קשה ויתכן אף היה מקוף את חייו! אכן, מוויתור לא מפסידים לעולם!

עשה אירע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו ל'כשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משלגחים תלמידי חכמים יdaggo לך בכל הארץ. ההשגהה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנת האחורה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחיי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדת רוחנית)

מינויים לקבלת העלון לעליוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, דיזוג הגאון, חזרה בתשובה וכו' שבע, יש שלוחה בקשה למיל' מדי' PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון ניתן להקדиш את העלון לעליוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, דיזוג הגאון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות ללייאור בטלי' 052-7652084 כתובת המערכת: עבורי ליאור עצמוני, רח' הבושם 26 א' ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926	لשאלות בהלכה נא לפנות לרב אליהו פנחיי טלפון: 052-6329144 (הנייד באישור ועדת רוחנית)

אם ראשונים כמלאים - הגאון הרב אלטר מאוזז צ"ל

הגאון הרב אלטר מאוזז צ"ל- נולד ב-י"א אב ה'תרצ"ב (1932) בא"י ג'רבה שבתוניסיה. מכיוון שהוריו שכלו את ילדיהם בעודם רכים בשנים קראו לו בשם 'אלטר', שפירושו ב'ידיש הוא זקן'. שם זה הוא סגולה ידועה לארכיות ימים ושנים, כדי שלא יפטר חילתה בילדותו, כפי שהתרחש עם אחיו. עוד בילדותו ניכר כי לגודלות נועד. עד כשהיא נער למד תורה בבית-המדרשה בשקדנות אין קץ וניכר, כי תורתו היא כל עולמו, והוא מואס בהבל' העולם הזה.

כשהיא כבן עשרים וארבע שנים בשנת ה'תשט"ז (1956) זכה לעלות לארץ ישראל. רבינו התישב במושב איתון, ליד קריית גת, ושימש כרב המושב במקומו של הגאון ר' שושן הכהן (בנו של הגאון רבי מלון הכהן) שהתקבש לבית-עולם. ענוותן, ברוח מהכבוד, וכאשר הציעו לו לעبور לעיר גודלה ומוכבדת, ענה בתמיינות וענוות חן: "מה רע לי כאן במושב?".

רכש את אמונה הציבור והערכתו אליו בכך שהיא נאה דורש ונאה מקיים. עסק בעבודת הקודש בצורה נאמנה ומסורתית מעלה ומעבר למה שתפקידו מחייב. הסתפק במשכורתו הצנעה ושם בחילוק. שירת את הציבור בתהלהות ובשמחה כל הימים ללא חופשות ולא מנוחה. ביתו היה פתוח לרוחה 'מסביב לשעון'. רבינו לא ידע ולא הכיר את המשוג' שעות קבלה אלא כל שעה הייתה כשרה בעיניו לקבל את הזקנים לעצתו והדריכתו בכל עניין. עד לפניהם אליו ככל יכולתו. נפטר בתאונת דרכים ב-י"ט תשרא ה'תשמ"ח (1988). חי כ-56 שנים. ציונו במושב איתון בנגב.

אבי: חכם בן ציון. **אימו:** מרת טרכונה (לבית שעוש). **אשתו:** בת ר' חסאן. **מרבותיו:** חכם שאל מקיקץ השלי, חכם שלמה מאוזז (דודה- ר'אב"ד ג'רבא). **מתלמידיו:** ר' אשר חדאד. **ילדיו:** ר' יונתן, ר' עוזיאל, מרת פניה, מרת גילה. **ספריו:** **אם לבינה-** ש"ת **אם הבנים שמחה** • **אם למקרה-** על התורה • **דרכי אבות-** **חידושים על התלמוד** • **אם הדרך-** כולל הש"ס **אבות על בניים-** פירוש למסכת אבות **דרכי אמת-** ש"ת על ארבעת חלקיו ש"ע.

לימים, בעת שכבר עלה לארץ ישראל וחונן את עפרה, באו וביקשו מרביינו לעبور למושב איתון. שם היה להם לקוץ ולומרה דרכך. רבינו תהה על כך: "הלא אין לי תעודה כשר לכחן כרב?!". ענו לו: "ומה בך? הרב יעלה לירושלים ויבקש תעודה ממשדי הרבנות הראשית!>.

בתמיונותו הרבה נסע לירושלים למשדי הרבנות הראשית, ראה את השלט 'היכל שלמה', נכנס לשם ופגש ברב אחד. הוא ביקש מאותו רב להיבחן כתע ולקבל תעודה רבנות. הרב הבית אל מראהו נראה שהריה לבוש בגדים פשוטים, ללא חיליפה וכובע רבני. הוא דחה את בקשתו ואמר: "ראה נא, כדי לעשות זאת צריך לקבוע זמן. אחר כך נראה לגבי תעודה רבנות..." רביינו יצא מהחדר וראה שלט על דלת של חדר אחר. "הרבר עובדיה יוסף, הראשון לציון". נרעש והקיש בדלת, נכנס למרן, סיפר על עברו ושתה בפניו את מבקשו להיבחן כדי לקבל תעודה רבנות לכחן כרב המושב. מラン שמע את בקשתו, ביקש ממנו בחביבות רבה לשחת, הוציא ממתחתו נייר רשמי וכותב עליו תעודה רבנות.

רבינו תמה על מעשה זה ואמר: "הרבי בכוונו אמר: 'הנה ספרו של מר, ש"ת אם לבינה'. בימים אלו אני מתגעג על חריפות תשובה ומתוך ספרו אני יודע ומכיר את ידיעותיו", ובענוה אין קץ הוסיף ואמר: "וכי ראוי לי לבחון אדם כמותו?!".

(מוספר בגרסתו אחרת, שמן הרב עובדיה יוסף צ"ל הגיע וכשמעו את שמו של רבינו, מזכיר בספרו 'אבות על בניים', שבו גילה רבינו טפח מבקייאו באגדה ובהלכה. מラン התחליל לדבר אליו בדברי תורה ומצאו מלא אגדוש וכתב לו תעודה רבנות). רבינו חזר למושב כשהתעודה בידי והודיע, שקיבל עליו את המשרה בתנאי אחד- שככל העניים התורניים יהיו כפופים למרונו. אנשי המושב הסכימו לתנאיה ורבינו התחליל לשמש כרב המושב. בבוקר ישב בחדרו ולמד תורה בהתמדה אין קץ, וספריו היו לו לידי. בחדר הסמוך התגורר אביו, רבי בן ציון, והוא קולות לימודים נמסכים זה בזה).

בשעות הצהרים הסתובב בין בתיה התושבים, עודד וחיזק, יעץ והוכיח, עזר ועשה, הקהיל קהילות יסוד שייעורי תורה כל בני המושב העיריצין אותם. רבינו היה להם לאורם ותומם וכורעה עדרו שימוש במסירות נפש ובהאה. בכל דבר נעזרו בו, עד כדי כך שהעידו תושבי המושב: "מעולם לא בירך אדם על ארבעת המינים, לפניו שרבני הסכים לכשרותם. מעולם לא תלה אדם סדין בסוטתו, לפי שרבני בא ואישר שהדפנות והסכך כשרים לכתילה למצות סוכה".

בנו ר' יונן מספר: מעבר להשגחה של מור אבى בחג הסוכות, גם לקראת חג הפסח היה משגיח. ר' שמואל קדמי החליט להקים מאפיית מצות במושב, אבל הבעייה היתה שכך למכור ציר השגחה. בסופו של דבר הוא הצע את אבא. ההשגחה שלו כmoben הייתה חינם אין כסף, כדרכו. **אדם שמשגיח בחינם לא מגיע לו לפחות מצות?** אבל אבוי מורי לא רצה. רבינו הזמן מצות שモרות בראשימה של בני המושב, כתוב את שמו 'אלטר מאוזז', ושילם כרגיל כמו כולם. הם ידעו שאין מה להתוויה איתו, והוא כבר שלם, אז אמרו: "בוא נסיף לו עוד קילו בחביבה". אבל הוא שם לב, ואמר להם: "או שאני משלם או שאני מחדר".

געם אחת הוא היה בדרך מביתו למאפייה. פטאום עצר לו טרמף. רבינו רצה להיכנס לרכב, אבל כשסתכל וראה את הנגה, אמר לו: "אני לא יכול לעלות איתך". "מדוע לא?", הקשה הנגה. הרב השיב: "אתה אחד מהעובדים במאפייה, ואם אני עולה איתך, זה כבר שוחד".

ת. ג. צ. ב. ד.

ישועה מפלאה

הכאב היה גדול. הכסף הילך לטמיון, וכעת אין כסף להרחבת בלב כאב נסע למラン הגאון ר' חיים קנייבסקי שליט"א, קיבל את ברכתו ועצתו. מラン הקשיב, שאל: "כמה כסף נשאר לך?" - "אלף שקל".

אחד מבני הבית ציון באוזני מך שמדוגר באברך מתמיד
במיוחד! למי שעוסק בתורה יש את הברכה והשفع שלו. ומן
שליט"א אמרת: "אתה תשפץ אלף שקל!".

הבהיר הופעתו: הר' אלף ש"ח לא מספיק אפילו לסתום את החור ש'גמ"ח שיפוצים פרץ בסולן... אבל באמנות חכמים לא שאל שאלותינו שבוע עבר, ואין חדש.

בצהרי היום נשמעו נקישות בדלת. בפתח עמד יהודית ואמרה "שלום,שמי גב. אני קיבלן שיפוצים, ומזה זמן מה אני עובר ליד ביתהם ורואה את הפתח בחזית הבית, האם נתקעתם באמצעותם?".

ה아버ך סיפר באricsות את מה שקרה. לגבי הצעת שירוטין: "אם תרצו אוכל לעשות לכם מחיר טוב, מתוך התחשבות בעוגמת נפש שעברתם". האברך הסביר לגבי, שאין אפשרותו לשלם יותר מאלף שקלים... גבי צחkan: "ב손ם זה לא ניתן לממן אפילו את הפיטה עם היזקיות לפועליהם במשר צמו השיפוץ..."

גביה הילך לדרכו, כשהוא משאיר מאחוריו אברך שחזק מאי פעם באמנות חכמים: "אני לומד תורה, ור' חייט הבטיח לי שיפוץ באלאף שקל- איז בסופ' יהיה שיפוץ באלאף שקל".

לא חולפת שעה, ושוב גבי הופיע בפתח הבית ואמר: "אומר לך את האמת. אני חדש בעיר הזאת. במקום מגוריו הקודם נחשבתי לקבילן מצחיח, יידי היו עמוסות בעבודה, אך כאן - לא קיבלי אפילו עבודה אחת..."

"ניסיתי לפרטם בעיתון המקומי, אך לשווה. אנשים עדים לא מכירים אותן. חשבתי על רעיון, שיעזר גם לי וגם לכם... החל מחר בבוקר אכנס לביתהם עם פועלם, אשפץ את ביתכם באופן הטוב ביותר ביותר, וכך אנשים יכירו אותן".

"כך גם יכול לשלוות אליכם אנשים לתרשם מעבודתי..."
והמחר: אלף שקלים בלבד, וגם זה רק בשבייל שלא יאמרו שאני
עובד בחינם" ...

הבהיר הrics בתנאי שהcosa ישולם רק לאחר השיפוט. לעומת זאת עם הנז החמה הופיע גבי עם צוות מורה. שעה לאחר מכן בא האספה: שלוש משאיות טענות חומרי בניין!

לאחר חדש של עבודה רצינית, הרחבה הושלמה באופן מושלם. הרבה יותר מאשר האברך חלם אי פעם! על הדרך, הוחלף גם הריצוף הישן בכל הדירה והוא נצבעה מחדש "שחדירה תיראה דירה לדוגמא!"

בסיום של דבר הדירה הורחהה, שופצה וושדרגה בשווי כולל של
למעלה מ-200,000₪ במחair של 1,000₪ בלבד! כל זאת
בזכות ברכה של שר התורה, לאברך העוסק בתורה, שיזכה
לברכת התורה הקדושה!

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך פ'יקודיך דרשתי', שהובא מפה של בעל המעשה: מעשה באברך מחו"ל שעלה עם משפחתו לארץ. אותו אברך אין לו בעולמו אלא ד' אמות של תורה! הוא ח' באפונ' מחושב ארך מרוחה, ומעולם לא הרגיש מחסור. הוא אף האליך לחסור מד' חדש בחדשו סכום ממשמעותי בגמ"ח המקומי.

השנים עברו, המשפחה גדלה, והבית בעל שלושת החדרים היה קטן מלהכיל את המשפחה הגדולה. האברך החליט לנצל את אופציית הרחבה של ביתו ולבנות שני חדרים נוספים.

בירור קצר העלה כי הוא הספיק במשך השנים לחסוך מאה ועשרים אלף ש"ח! לאחר מכן פתח ספר טלפונים וחיפש לקוחות שיפוצים. צדה את עינו פרטומת: **"גמ"ח שיפוצים** בניה ושיפוצים. מחרירים מיוחדים לאברכים!".

"יוטר טוב מזה כבר לא יכול להיות!", חשב. הוא התקשר והזמין את ג'מ"ח שיפוצים' לתת הצעת מהירות. לאחר כשעה נחת אצליו יהודי עב בשר בעל זקן ארוך, שבמבט ראשון הבין שנפל לידי טרף קל". לאחר שה'הקביל' ראה את היקף העבודה, הוא ניסה לדובב את האברר ולבדוק כמה הוא מוכן לשלם...

"בעירון הינו לוח על עבודה מרכיבת כזו 160,000 ש"ח, אך מכיוון שאינו רואה שאתה אברך, אקח רק 120,000 ש"ח. רק אל תספר לאף אחד על המחיר המינוחד". האברך התרgesch מאד, חיבק את הקבלן והודה לו על ההתחשבות וההנחה הגדולה!

עוגיות ומשקה קל הונחו על השולחן ותוך כדי לאימת כוס משקה ענה הקובלן על שאלותיו של האברך: "לא צריך חוזה. בין בני תורה לא עושים חוזה"... "ישראל נהוג לשלם הכל בהתחלתו, אבל אתה יכול להשאיר אלף ש"ל בשבייל הסוף. המחיר שנתתי הוא לפחותם בלבד. ברגע שאתה משלם. מתקihilות עברודה".

שעתים עברו, והאבל חזר מהתרכזות לפרט המחאה גדולה, ובידיו ש-119,000 במאזונן הקובלן מיד הגיע. הוא הכריז 'במחווה מוחדרת': "אני אפילה לא סופר את הכסף, אני סומר עלי'!".

לאחר חצי שעה חזר הקבלן עם עובד שבידו פטיש גדול: "תכירו את סעד ابو מחמוד. אנחנו נפרוץ את הקייר החיצוני, ומחר תקדם עם צוות מורתב!". שעה עברה, והקייר החיצוני נפרץ כשל חום חזור דרכו לבית. "הפסקת קפה", הכריז הקבלן, תוך שהוא יורד עם סעד לgom גאט ברכבל.

המנוחה ברכב התבררה ארוכה מאוד... הקובלן לא חזר יותר!
נעלם... הטלפון שלו נתקק, ומהחברה הסולנית התקבלה
ההודעה: "הקו אינו פעיל". מסתבר שיתור זול להחליף קו טלפון,
מלחצידר 119,000₪!

שבועות עברו. כל הניסיונות להציג את 'הקביל', לא הצליחו. בעצת רב האברך הגיע תלונה במשטרה. התברר לו, שדף הפעולה מוכר. הוא לא הראשון שנפל בחקליקות פיו של גמ"ח שיפוצים-ओוב האברכים', אך הנ'ל עדין לא נתפס.

שבתי בן אסתוריא אטון צ"ל ול' יהוא בן יוסוף צ"ל
 יצחק בן ברקן דב צ"ל ישקה בת שושנה צ"ל
 שרה בת נורקי רעלע"ה מרים בת דבורה צ"ל
 אבגדור בן יגאל צ"ל מני בת תכון ע"ה
 ר' שאול בן סוליבא צ"ל מודע בת שמיען ע"ה
 שני בת אסתר ע"ה מוסדן בן תחביבה ע"ה
 מוסדן בן מרדכי נורסדורף צ"ל מוסך בן קרייזל צ"ל
 אסתור בת גוליה גואולה ע"ה קרל רפאל בת השמת ע"ה
 יוסף בר שעודה צ"ל טיטשין בן פרחה צ"ל
 שלום בן סתור צ"ל ניביאל בן חגיון צ"ל
 מרים בת שרה ע"ה ניביאל רפאל בן חגיון צ"ל
 אבגדור לוי ש"ה הדרה בת סמיהה צ"ל
 כל שוכנותם בגב שמירן ובר"ב גב שמירן ובר"ב

רבץ יצחק בן תפאהה כדורי צ"ל
הרב מנחם בן יקיוקהה בצרוי צ"ל
אביבא בת אירין ע"ה
 אברהם בן יונה צ"ל
יצחך בן פרבגה צ"ל
אהרון (אורו) בן רבקה צ"ל
דב בן יצחק צ"ל
סוליה בת עיטה ע"ה
סילים בן פרחה צ"ל
יעקב בן סלימה צ"ל
ספירוס תקווה בת נעימה ע"ה
משאש סומר בת דבורה ע"ה
ארברט בן טרבור צ"ל

לע"ב

הרב שמואל בן שמחה דרבי צ"ל
הרבי יעקב בן מורה יצחק צ"ל
ושאולן בן ברקיה ד"ל
פראלן בן אסתר ד"ל
אברהם בן אחסנה ד"ל
נעימה בת גורניה ע"ה
חיי צד"י בן קללה ד"ל
ארטומר בת נעמי ע"ה
רלי דב בן ביביון אלתר ד"ל
אברה בת נעמיה ע"ה
דוד צדקה בן רחבה צ"ל
ויליאם בן חנוך ויליאם ויליאם